czerwiec
2005
Politechnika Opolska
Nr 10(135)

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

Wydanie specjalne

Wybory

Fot. Sławoj Dubiel

REKTORZY W 40-LECIU
Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu

Doc. dr Rościsław Oniszczyk
1966–1975

Prof. dr hab. inż. Oswald Mateja
1975–1981

Doc. dr inż. Antoni Guzik
1981–1982

Prof. dr hab. inż. Zdzisław Kabza
1982–1987

Fot. Sławoj Dubiel

Prof. dr hab. inż. Włodzimierz Kotowski
1987–1990

Prof. dr hab. inż. Piotr Wach
1990–1996

Wybierając rektora senatorowie opowiedzieli się także za stylem sprawowania władzy

Z prof. dr. hab. Krystianem Heffnerem z Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji, przewodniczącym Uczelnianej Komisji Wyborczej, rozmawia Krystyna Duda

– Panie Profesorze właśnie poznaliśmy dziekanów na nową kadencję, w najbliższych dniach wybrani zostaną prodziekani i składy rad wydziałów, senat, jak przebiegły wybory, którym Pan przewodniczy?

– Przebieg wyborów na poszczególne stanowiska był spokojny i rzeczowy. Dobrą ilustracją przebiegu procedury były wybory rektora, o które to stanowisko ubiegało się dwóch kandydatów. Środowisko Politechniki wyraźnie wskazało jedną kandydaturę, a więc opowiedziało się zarówno za osobą, jak i za pewnym sposobem zarządzania uczelnią, wyrażając tym samym akceptację przedstawionego szczegółowo programu wyborczego. Wygrana zdecydowaną większością głosów jednego z kandydatów, świadczy o poparciu dla jego stylu sprawowania władzy. Równocześnie jest zgodą na to, czego spodziewać można się po nowym rektorze.

– Czy wszystko odbyło się zgodnie z procedurą, nie było protestów wyborczych?

– Wszystko przebiegło zgodnie z procedurą obowiązującą w uczelni, która uwzględnia oczywiście możliwość zgłaszania protestów. Nic takiego jednak nie miało miejsca, a byłem w stałym kontakcie z przewodniczącymi wydziałowych komisji wyborczych, do których nie zgłaszano nawet krytycznych ustnych uwag. Świadczy to w pewnym stopniu o dobrym przygotowaniu i przeprowadzeniu wyborów w uczelni.

– Zgodnie ze Statutem PO nowe władze, czyli rektora i prorektorów wybiera senat uczelni, który zarazem kończy swoją kadencję, czy jest to jedyny sposób wyłaniania władz uczelnianych. Jakie są jego zalety i wady?

– Określiłbym taką ordynację wyborczą jako najmniej absorbującą. Są oczywiście inne drogi wyłaniania obsady obieralnych stanowisk. Równie popularne jest wybieranie rektora i prorektorów poprzez wcześniej wybranych elektorów. Obowiązujący u nas sposób wyborów bezpośrednich poprzez głosy senatorów wydaje mi się czytelniejszy i szybszy do przeprowadzenia. Opierając się na swoim doświadczeniu mogę powiedzieć, że system wyborów pośrednich ani nie usprawnia, ani nie zwiększa szans poszczególnych kandydatów, nie ma również wpływu na przebieg ewentualnej kampanii wyborczej. Tak więc ordynacja wyborcza jest kwestią wewnętrznej decyzji poszczególnych uczelni.

– Od kiedy rektorów wybiera środowisko akademickie, przecież nie zawsze tak było?

– To zależy od tego jak głęboko sięgniemy w przeszłość, środowisko akademickie, uniwersyteckie zawsze miało swój specyficzny charakter, który wyróżniał je wśród innych grup zawodowych. Wracając jednak do naszych krajowych realiów, transformacja ustrojowa, a konkretnie ustawa o szkolnictwie wyższym, która weszła w życie w roku 1990 dała takie unormowania prawne, z których wyższe uczelnie skwapliwie i umiejętnie korzystają.

– A zapowiadana od dłuższego czasu nowa ustawa o szkolnictwie wyższym, czy nie zmieni sposobu wyborów na uczelniach?

– Mam dosyć pobieżną znajomość proponowanej ustawy, jej wprowadzenie jest zapowiadane od dłuższego czasu, ale moment wprowadzenia ciągle nie jest znany. Sądzę jednak, że sugerowane rozwiązania nie naruszają w żadnym stopniu tych obszarów, które działają dobrze, sprawdzają się, nie wymagają więc zmian.

– Wybory nowych władz na większości polskich uczelni odbywają się w roku wyborczym w kraju, czy ta zbieżność nie skłania do pewnych refleksji na tematy wyborcze o ogólniejszym wymiarze?

– Istotnie, na większości polskich uczelni przeprowadzone zostały wybory, poznaliśmy elektów, którzy rozpoczną sprawowanie swoich urzędów po okresie wakacyjnej przerwy. Myślę jednak, że poza zbieżnością terminu i to dość luźną, bo kiedy nowe władze rozpoczną pracę to w kraju dopiero najprawdopodobniej rozpoczną się wybory parlamentarne. Na tym wyczerpują się analogie. Okres przedwyborczy w polskich uczelniach wolny jest od niezdrowych emocji i awanturnictwa politycznego. Wybory przebiegają w zdecydowanej większości uczelni bardzo rzeczowo i sprawnie. Nie generują całego tego „osadu", tak typowego w ostatnim czasie dla sfery polityki i tak do niej zniechęcającego. Można powiedzieć, że sposób wyłaniania rektorów, prorektorów, dziekanów i członków uczelnianych senatów może być modelowym przykładem jak prowadzić wybory i kampanie wyborcze.

– Nie o wszystkie stanowiska ubiegało się kilku kandydatów, czy ten fakt nie zawężał możliwości wyboru?

– Dawniej mówiłoby się o zakulisowych uzgodnieniach, a obecnie, w dobie demokracji, jest to raczej wynik doświadczenia i zdecydowanie świadczy o rozwadze wybierających. Jest to także wyraz pewnej zgody na określony styl zarządzania, kierowania ludźmi i wreszcie przejaw uznania dla kwalifikacji kandydatów. Przecież rektorem, zwłaszcza uczelni z historią i dorobkiem nie zostaje osoba nieznana, tajemnicza. Statuty uczelniane regulują to szczegółowo i nie zagraża nam przysłowiowy Stan Tymiński. Stąd liczba kandydatów na poszczególne urzędy na uczelniach nie jest wcale liczna. Gdyby kandydatów było wielu, niewątpliwie świadczyłoby to o pewnym skłóceniu środowiska i głębokiej polaryzacji poglądów. Decyzja o kandydowaniu jest wyborem wcale niełatwej drogi zawodowej i poczucia wielkiej odpowiedzialności za uczelnię, za ludzi, których zatrudnia i którzy realizują swoje zawodowe i naukowe ambicje, wreszcie za studentów, za których wykształcenie ponosi się odpowiedzialność. Fotel rektora lub dziekana nie jest żadną synekurą. Wręcz przeciwnie, staje się wyzwaniem, któremu trzeba sprostać, aby uczelnia mogła dobrze funkcjonować, w tym jakże ważnym i trudnym obszarze. Czego oczywiście wszyscy sobie życzymy.

– Dziękuję za rozmowę.

Skład Uczelnianej Komisji Wyborczej zatwierdzony przez Senat Politechniki Opolskiej, zgodnie z § 2 pkt. 3 i 4 Regulaminu wyborczego statutu Politechniki Opolskiej

• prof. dr hab. **Krystian Heffner** – przewodniczący

• dr inż. **Jan Centkowski** – z grupy nauczycieli akademickich nie posiadających tytułu profesora ani stopnia doktora habilitowanego, Wydział Budownictwa

• mgr inż. **Marek Bratek** – z grupy pracowników nie będących nauczycielami akademickimi, Wydział Mechaniczny

• **Magdalena Latacz** – studentka III roku *turystyki i rekreacji*, Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii.

• Przewodniczący zatwierdzony został na posiedzeniu Senatu Politechniki Opolskiej w dniu 15 grudnia 2004 r., a członkowie na posiedzeniu w dniu 19 stycznia 2005 r.

Kalendarz wyborów

• 16 marca 2005 r. senatorzy Politechniki Opolskiej wybrali nowego rektora. Rektorem-elektem, który obejmie urzędowanie 1 września 2005 roku, został prof. dr hab. inż. **Jerzy Skubis**.

• 6 kwietnia br. zwołane zostało posiedzenie Senatu, aby dokonać wyboru na stanowiska prorektorów Politechniki Opolskiej. Prorektorem ds. organizacyjnych została dr **Aleksandra Żurawska**, prorektorem ds. nauki został dr hab. inż. **Marek Tukiendorf**, prof. PO, prorektorem ds. studenckich – dr hab. inż. **Jerzy Jantos**, prof. PO.

• 20 kwietnia na Wydziale Budownictwa dokonano wyboru dziekana, a 11 maja prodziekanów. Stanowisko dziekana obejmie prof. dr inż. **Roman Jankowiak**, prodziekana ds. nauki prof. dr hab. inż. **Tadeusz Chmielewski**, ds. studenckich dr inż. **Henryk Nowak**, ds. organizacyjnych dr inż. **Wiktor Abramek**.

• 20 kwietnia wybrano dziekana, a 11 maja br. prodziekanów Wydziału Mechanicznego. Władze dziekańskie to: dr hab. **Bolesław Dobrowolski**, prof. PO – dziekan, prof. dr hab. **Grzegorz Gasiak** – prodziekan ds. nauki, dr inż. **Gabriel Filipczak** – prodziekan ds. studenckich, dr hab. inż. **Janusz Pospolita**, prof. PO – prodziekan ds. organizacyjnych.

• 20 kwietnia i 11 maja br. na Wydziale Zarządzania i Inżynierii Produkcji przeprowadzono wybory. Wydziałem tym kierował będzie dr **Krzysztof Malik**, sprawami naukowymi zajmie się prof. dr hab. **Krystian Heffner**, studenckimi dr hab. **Agata Zagórowska**, prof. PO, a organizacyjnymi dr inż. **Rafał Matwiejczuk**.

• W tych samych dniach dokonano wyboru władz Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii. Dyrektorem został dr **Czesław Górecki**, jego zastępcami dr **Zygmunt Kasperski** i dr hab. **Maksymilian Gajek**, prof. PO.

• 21 kwietnia i 5 maja br. wybrano dziekana i prodziekanów Wydziału Elektrotechniki i Automatyki. Dziekanem został dr hab. inż. **Ryszard Rojek**, prof. PO, prodziekanem ds. nauki prof. dr hab. inż. **Marian Łukaniszyn**, prodziekanem ds. studenckich dr hab. inż. **Włodzimierz Stanisławski**, prof. PO, ds. organizacyjnych dr hab. inż. **Tomasz Boczar**, prof. PO.

• 26 kwietnia na kierownika Studium Języków Obcych powołana została mgr **Grażyna Redlich**.

• 10 i 17 maja br. wybrano dziekana i prodziekanów Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii. Dr hab. **Stanisław Zagórny**, prof. PO będzie pełnił funkcję dziekana, sprawy naukowe podlegać będą prof. dr. hab. **Józefowi Wojnarowi**, sprawy studenckie dr **Renacie Szygule**, a sprawy organizacyjne dr. **Dariuszowi Nawareckiemu**.

• 8 czerwca ustalono skład Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej oraz wyłoniono elektorów do Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.

Do zamknięcia numeru nie wybrano przedstawiciela pracowników nie będących nauczycielami akademickimi w Senacie PO.

Sylwetki władz na kadencję 2005–2008

Prof. dr hab. inż. Jerzy Skubis – rektor Politechniki Opolskiej

Jerzy Skubis urodził się 6 stycznia 1950 roku w Olkuszu, w rodzinie inteligenckiej. W roku 1968 kończy Liceum Ogólnokształcące w Olkuszu, a w 1974 roku, na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach uzyskuje dyplom magistra inżyniera elektryka. Bezpośrednio po studiach podejmuje pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu w ówczesnym Zespole Elektroenergetyki. W roku 1975 zostaje asystentem, rok później starszym asystentem. W roku 1981 na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej uzyskuje stopień doktora nauk technicznych i w tym też roku zostaje powołany na stanowisko adiunkta. W latach 1983-84 pełni funkcję kierownika Zakładu Elektroenergetyki. W listopadzie 1987 roku uzyskuje na Politechnice Śląskiej stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie elektroenergetyki. W sierpniu 1988 roku zostaje powołany na stanowisko docenta, a w październiku 1990 roku na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Instytucie Elektrotechniki. Od 1999 roku kieruje Katedrą (obecnie Instytutem) Elektroenergetyki.

Tytuł profesora uzyskał w listopadzie 1997 roku, a w lutym 1999 roku Minister Edukacji Narodowej mianował go na stanowisko profesora zwyczajnego.

W kadencji 1990–1993, 1993–1996 i 1999–2005 pełnił z wyboru funkcję prorektora ds. nauki w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu, a od 1999 roku w Politechnice Opolskiej.

Przedmiotem naukowej działalności prof. J. Skubisa jest nowoczesna diagnostyka wysokonapięciowych układów izolacyjnych różnych urządzeń elektroenergetycznych. Z tej dziedziny prof. J. Skubis opublikował do tej pory ponad 120 prac naukowych, w tym 25 w czasopismach zagranicznych. Jest autorem lub współautorem 9 książek, 9 patentów, 3 skryptów. Wypromował czterech doktorów, a obecnie jest opiekunem kolejnych dwóch. Wielokrotnie opiniował wnioski o uzyskanie tytułu naukowego i wykonywał recenzje w przewodach habilitacyjnych i doktorskich dla wielu politechnik w kraju.

Od początku swojej pracy na uczelni prof. J. Skubis prowadził intensywną działalność badawczą na rzecz przemysłu. Do tej pory kierował około 200 pracami naukowo-badawczymi i wdrożeniowymi, realizowanymi głównie dla potrzeb energetyki zawodowej. Jego oryginalnym osiągnięciem jest opracowanie i wdrożenie do technicznej diagnostyki transformatorów akustycznej metody oceny wyładowań elektrycznych (patent PRL nr 129358). Dla wdrożenia tej metody zbudował przewoźne laboratorium diagnostyczne obsługujące transformatory zainstalowane w krajowym systemie elektroenergetycznym.

W zakresie dydaktyki prowadził wszystkie rodzaje zajęć. Był promotorem około 250 prac inżynierskich i magisterskich. Poza uczelnią działa w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich i w Towarzystwie Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej. Jego sylwetka odnotowana jest w wielu bibliografiach o uczonych, w tym w „Who`s Who".

Od 1974 roku żonaty, ma troje dorosłych dzieci. Od 1981 roku, po uzyskaniu mieszkania na osiedlu ZWM, na stałe mieszka w Opolu.

Najważniejsze wyróżnienia:

- Złoty Krzyż Zasługi (2000)
- Medal Edukacji Narodowej (1996)
- 3-krotne nagrody MENiS
- Nagroda „Żar Serca" (2000)
- Nagroda Marszałka Województwa Opolskiego (2001)
- Srebrny Laur Kompetencji (2004)

Od lewej: J. Skubis, K. Heffner, T. Chmielewski

Dr hab. inż. Marek Tukiendorf, prof. PO – prorektor ds. nauki

Marek Tukiendorf urodził się 9 października 1964 roku w miejscowości Polska Cerekiew w województwie opolskim. W roku 1988 ukończył studia na Wydziale Mechanicznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu, uzyskując stopień oraz tytuł zawodowy magistra inżyniera mechanika w specjalności *maszyny i urządzenia przemysłu spożywczego i chemicznego*. W 1996 obronił rozprawę doktorską pod tytułem *Optymalizacja procesu mieszania przesypowego ziarnistych układów niejednorodnych* na Wydziale Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska Politechniki Łódzkiej. W roku 2003 obronił kolokwium habilitacyjne na podstawie rozprawy pod tytułem *Modelowanie neuronowe procesów mieszania niejednorodnych układów ziarnistych* na Wydziale Inżynierii Produkcji Akademii Rolniczej w Lublinie. Od 1 czerwca 2004 roku jest profesorem Politechniki Opolskiej, a od 1 lipca tego samego roku jest kierownikiem Zakładu Techniki Rolniczej i Leśnej na Wydziale Mechanicznym.

W okresie 1998 2000 pełnił funkcję sekretarza Komitetu Naukowego i Organizacyjnego IX Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo-Technicznej *Budowa i eksploatacja maszyn przemysłu spożywczego* pod honorowym patronatem Ministra Edukacji Narodowej oraz Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. W roku 2001 był sekretarzem komisji dziekana do spraw utworzenia na Wydziale Mechanicznym kierunku *technika rolnicza i leśna*. W tym samym roku został także sekretarzem Komisji do spraw akredytacji kierunku *mechanika i budowa maszyn*. W okresie 2002 do 2004 roku był sekretarzem dziekana do spraw seminariów Wydziału Mechanicznego.

Zajmuje się badaniem oraz modelowaniem procesów mieszania niejednorodnych układów ziarnistych (ponad 50 publikacji o zasięgu lokalnym, krajowym i międzynarodowym).

Jest członkiem Komitetu Techniki Rolniczej PAN, działa w Sekcji Zastosowań Informatyki w Rolnictwie przy Komitecie Techniki Rolniczej PAN oraz Sekcji Techniki w Przetwórstwie Rolno-Spożywczym Komitetu Techniki Rolniczej PAN. Żonaty: żona Anna, córka Nicolette.

Od lewej: M. Tukiendorf, K. Heffner

Dr hab. inż. Jerzy Jantos, prof. PO – prorektor ds. studenckich

Jerzy Jantos urodził się 24 października 1957 roku w Kujakowicach k. Kluczborka. Studia na kierunku *mechanika i budowa maszyn* w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu ukończył w roku 1981. Pracę magisterską nt. *Analiza zużycia paliwa w nieustalonym stanie pracy silnika samochodowego*, wykonał pod kierunkiem dr. hab. inż. Wojciecha Siłki. Bezpośrednio po studiach podjął pracę w Zakładzie Samochodów i Ciągników wówczas Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu. Naukowo zajmuje się problematyką związaną z działaniem samochodowego układu napędowego. Problem ten rozpatrywał w ramach pracy doktorskiej, a także rozprawy habilitacyjnej.

Od lewej: J. Jantos

W 1991 roku obronił na Wydziale Maszyn Roboczych i Pojazdów Politechniki Poznańskiej pracę doktorską pod tytułem *Analiza procesu ruszania samochodu i możliwości jego optymalizacji*. W 2003 uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nadany uchwałą Rady Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Śląskiej. Przewód habilitacyjny opierał się na monografii pt. *Zintegrowane sterowanie spalinowym, samochodowym układem napędowym o przełożeniu zmiennym w sposób ciągły*.

Obecnie Jerzy Jantos jest zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego i kieruje Katedrą Pojazdów Drogowych i Rolniczych. Opublikował ponad 60 publikacji, brał udział w wielu największych światowych kongresach. Jest członkiem wielu towarzystw naukowych w tym Society of Automotive Engineers z siedzibą w Detroit.

Zajęcia dydaktyczne prowadzi Jerzy Jantos na kierunku *mechanika i budowa maszyn* oraz na kierunku *inżynieria środowiska*. Jest promotorem licznych prac dyplomowych. Bezpośredni kontakt ze studentami utrzymuje m.in. jako opiekun studenckiego koła naukowego Klakson. W obszarze dydaktyki angażował się w liczne przedsięwzięcia zmierzające do unowocześnienia procesu kształcenia i rozwoju bazy laboratoryjnej. Zbudowany przez niego symulator drogowego obciążenia silnika służy tak badaniom naukowym, jak i dydaktyce.

Mieszka w Opolu. Jest żonaty, ma siedmioletniego syna Wojciecha.

Od lewej: J. Jantos, M. Tukiendorf, A. Żurawska, J. Skubis

Dr Aleksandra Żurawska – prorektor ds. organizacyjnych

Aleksandra Żurawska urodziła się 12 lutego 1964 roku w Kluczborku. Studia na kierunku *fizyka* w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie ukończyła w roku 1987. Praca magisterska pt. *Wpływ procesu wodorowania na wartości czasów życia pozytonów w szkłach metalicznych* została wykonana w Zespole Zastosowań Fizyki Jądrowej WSP pod kierunkiem dr. Jacka Filipeckiego. Po studiach rozpoczęła pracę w Zakładzie Fizyki Politechniki Opolskiej (wówczas WSI w Opolu) na stanowisku asystenta stażysty. Przedmiotem jej pracy naukowej jest badanie przemian fazowych warstwy przypowierzchniowej fazy stałej. W marcu 2003 roku obroniła pracę doktorską na Wydziale Matematyczno-Fizycznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach *Zastosowanie efektu fotoakustycznego do detekcji przemian fazowych* zostając doktorem nauk fizycznych o specjalności *fizyka techniczna*. Od maja 2003 jest adiunktem w Zakładzie Fizyki PO. Jest autorem 23 publikacji naukowych – w tym 6 z listy filadelfijskiej.

W swojej pracy zajmowała się w znacznym stopniu działalnością organizacyjną. W latach 1993–1997 była organizatorem i sekretarzem dwóch międzynarodowych (Głuchołazy, wrzesień 1994; Polanica Zdrój, wrzesień 1997) i trzech krajowych konferencji naukowych (wrzesień 1993 Turawa, wrzesień 1995 Duszniki Zdrój, czerwiec 1996 Turawa). W roku 2001 była organizatorem i sekretarzem Międzynarodowego Forum Technicznego „New Materials in Casting Engineering" odbywającego się w Warszawie pod patronatem World Foundrymen Organization i Stowarzyszenia Technicznego Odlewników Polskich. W roku 2004 zaangażowała się w organizację II Opolskiego Festiwalu Nauki, będąc koordynatorem ze strony Politechniki Opolskiej. W roku bieżącym została powołana na pełnomocnika rektora ds. organizacji III Opolskiego Festiwalu Nauki. Od czerwca 2004 jest prezesem Opolskiego Parku Technologicznego Sp. z o.o. Na stałe mieszka w Opolu.

Wystąpienie programowe prof. Jerzego SKUBISA, rektora na kadencję 2005–2008

Panie Przewodniczący, Panie i Panowie Senatorowie, Szanowni Państwo!

Przygotowując prezentowany Państwu program wyborczy na lata 2005–2008; oparłem się na dwóch przesłankach:

– na uchwale Senatu Politechniki Opolskiej określającej cele strategiczne naszej Uczelni w latach 2002–2020, przyjętej w 2002 roku,

– doświadczeniach i przemyśleniach nabytych przez dwanaście lat pracy na stanowisku prorektora ds. nauki, w czterech kadencjach (1990–1996; 1999–2005).

Za dalekosiężny cel przedstawianego programu uważam tworzenie w Opolu silnego ośrodka naukowo-dydaktycznego, o szeroko rozumianym profilu politechnicznym, zintegrowanym z innymi uczelniami funkcjonującymi w makroregionie i instytucjami gospodarczymi i samorządowymi. Dla jego osiągnięcia należy, moim zdaniem, zrealizować szereg zadań szczegółowych.

W zakresie kształcenia, na najbliższe trzy lata takimi celami są:

– uzyskanie akredytacji przez Państwową Komisję Akredytacyjną 10 kierunków studiów kształcenia na studiach dziennych i zaocznych (pięć kierunków taką akredytację już posiada),

– uruchomienie kształcenia w języku obcym na jednym z wydziałów (np. na kierunku informatyki) i rozszerzenie wymiany studentów i nauczycieli akademickich Politechniki z uczelniami pozostałych krajów UE. W tym zakresie zamierzeniem winno być podwojenie liczby wyjeżdżających studentów na studia zagraniczne do około 200,

– rozwinięcie w naszej Uczelni metod i struktur kształcenia ustawicznego. Planuję oparcie tej działalności na niedawno powołanym Zakładzie Kształcenia Ustawicznego i Międzynarodowego,

– ustabilizowanie liczby studentów kształconych w różnych formach, na poziomie około (11–12 tys.). Aby to osiągnąć, niezbędnym jest m.in. rozwinięcie kształcenia z poziomu zawodowego w magisterskie na następujących kierunkach: europeistyce, fizjoterapii, automatyce i robotyce, technice rolniczej i leśnej, zarządzaniu i inżynierii produkcji, elektronice i telekomunikacji, turystyce i rekreacji.

W obszarze nauki, za najważniejsze do osiągnięcia w perspektywie najbliższych trzech lat uważam następujące kwestie:

– uzyskanie przez Wydział Mechaniczny uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, w dyscyplinie: *budowa i eksploatacja maszyn*,

– uzyskanie przez Wydział Elektrotechniki i Automatyki uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora, w dyscyplinie: automatyka i robotyka,

– uzyskanie przez Wydział Mechaniczny uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora w dyscyplinie: inżynieria środowiska/inżynieria chemiczna i procesowa,

– taki rozwój kadrowy Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji oraz Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii, aby jednostki te, najpóźniej do roku 2008, spełniały warunki niezbędne do przygotowania wniosków o uprawnienia do nadawania stopni doktorskich w uprawianych przez siebie dyscyplinach naukowych,

– zasadniczą sprawą naszej działalności naukowej w najbliższych trzech latach jest szersze włączenie się zespołów naukowych i pojedynczych profesorów do realizacji międzynarodowych programów naukowych, finansowanych ze środków UE (VI Program Ramowy, Programy Sektorowe, Interreg III i inne). Deklaruję w tym zakresie dalsze doskonalenie pracy Działu Współpracy Międzynarodowej i Programów UE.

W zakresie organizacji, za najważniejsze dla naszej uczelni do podjęcia w okresie najbliższych trzech lat uważam:

– po uzyskaniu akredytacji Państwowej Komisji Akredytacyjnej przez kierunek *informatyka*, przekształcenie Wydziału Elektrotechniki i Automatyki w Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki,

– utworzenie w naszej Uczelni dla całego regionu opolskiego ogólnouczelnianej jednostki, finansowanej ze środków pozyskanych z zewnątrz (środki UE, ZPORR, programy sektorowe) zajmującej się innowacyjnością, przedsiębiorczością i wdrażaniem nowych technologii w całym województwie opolskim. Jednym z jej ogniw winien być powoływany na dzisiejszym Senacie Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości,

– wspieranie przekształceń wewnątrzwydziałowych: powoływanie nowych zakładów, katedr, instytutów, zgodnie z potrzebami i inicjatywami tych wydziałów,

– przeniesienie całego Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii z obecnie zajmowanych budynków przy ul. Działkowej i Małopolskiej do II kampusu i zagospodarowanie przez ten wydział budynków zajmowanych obecnie przez Sąd Rejonowy,

– tworzenie dla Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii takich warunków, aby na bazie prowadzonego magisterskiego kierunków studiów: *edukacja techniczno-informatyczna* – zmierzał do przekształcenia w większą jednostkę naukowo-dydaktyczną o ogólnym profilu np. w Wydział Nauk Podstawowych i Przyrodniczych,

– dalekosiężnym celem w zakresie przekształceń organizacyjnych i rozwoju kadry naukowej jest spełnienie przez Politechnikę Opolską warunków do uzyskania „autonomiczności" w rozumieniu ustawy o szkolnictwie wyższym.

W okresie najbliższych trzech lat, przed Politechniką stoją istotne zadania inwestycyjne:

– zakończenie budowy zespołu dydaktycznego „Łącznik" przy ul. Mikołajczyka. W czerwcu br. zostanie wyłoniony w przetargu nowy wykonawca tej inwestycji. W zależności od dotacji w dwóch najbliższych latach, najpóźniej do października 2007 r., inwestycja ta winna być całkowicie zakończona i oddana do użytkowania,

– budowa w II kampusie hali sportowej, krytej bieżni, auli i zespołu sal dydaktycznych o łącznej powierzchni 3900 m^2, dla potrzeb WWFiF. Obiekt ten o kosztorysowej wartości 18,1 mln zł, finansowany ze środków: ZPORR (13,5 mln zł), środków MENiS (3,1 mln zł) i środków własnych (1,2 mln zł), zgodnie z podpisaną umową zostanie oddany do użytku przed końcem 2006 roku,

– przygotowanie wniosku i pozyskanie finansowania (75% ZPORR, 10% MIiG, 15% środki własne) na wykonanie sieci infrastrukturalnych w II kampusie. Łączna wartość inwestycji: 4,2 mln zł; termin realizacji do końca 2007 roku,

– przystosowanie całego obiektu przy ul. Małopolskiej na akademik; likwidacja w tym budynku części dydaktycznej i hotelowej; zaplecze tego akademika winno być przystosowane na halę sportową dla potrzeb rekreacji studentów. Inwestycja mogłaby być finansowana z odpisów Funduszu Pomocy Materialnej dla Studentów na remonty i modernizację akademików,

– rozstrzygnięcie koncepcji zagospodarowania kompleksu pałacowo-parkowego w Karczowie. W przypadku braku wypracowania odpowiedniej funkcji tego obiektu lub braku środków na jego remont, zwrot obiektu Skarbowi Państwa,

– w miarę posiadanych środków i zgłoszonych potrzeb przez różne jednostki będziemy kontynuować prace adaptacyjno-inwestycyjne w II kampusie, celem stopniowego włączania wybranych obiektów do użytkowania.

Za ważne dla dobrego funkcjonowania Uczelni uważam kształtowanie dobrych relacji Politechniki z regionem. Niezbędne to będzie moim zdaniem, w następujących obszarach:

– zwiększenie eksperckiej roli naukowego środowiska Politechniki dla potrzeb władz samorządowych i miejskich,

– promowanie Politechniki jako centrum wdrażania innowacji, przedsiębiorczości i nowych technologii w regionie opolskim,

– oddziaływanie uczelni na miasto i cały region opolski w zakresie informatyki i szeroko rozumianego kształcenia informatycznego oraz wprowadzania technologii informatycznych,

– harmonijna współpraca z innymi uczelniami w Opolu, w regionie i makroregionie, a także z innymi politechnikami w kraju.

Wymieniłem najważniejsze kwestie szczegółowe, które widzę przed naszą Uczelnią w najbliższym czasie. Należy jednak liczyć się z radykalnie zmieniającymi się uwarunkowaniami funkcjonowania szkół wyższych, jakie mogą mieć miejsce w najbliższym czasie. Zapowiadana zmiana ustawy, niepewne finansowanie, niepewność związana z wyborami, mogą wpłynąć na modyfikację przedstawionych priorytetów i konieczność podjęcia także zupełnie innych zadań.

Sądzę, że sposób i styl współkierowania przeze mnie Uczelnią, po mojej 12-letniej pracy na stanowisku prorektora, jest w środowisku znany. Uważam jednak za istotne, podkreślenie niektórych zasad, moim zdaniem, ważnych w kierowaniu uczelnią.

Wymienię wśród nich:

– ewolucyjny sposób działania,

– powściągliwość i rozwagę,

– konsekwencję w działaniu,

– zaangażowanie w wykonywaną pracę,

– życzliwość wobec współpracowników.

Za ważny uważam kolegialny sposób pracy i otwartość na inne poglądy. Widzę zasadniczą rolę władz dziekańskich i rad wydziałów w kierowaniu swoimi jednostkami i w kreowaniu ich przyszłości. Za podstawę sprawnego i bezpiecznego funkcjonowania Uczelni uważam pracę grupy pracowników administracyjnych i obsługi różnych szczebli. Mam świadomość, że Politechnika poza swoją misją w zakresie kształcenia i działalności naukowej, jest dużym i ważnym zakładem pracy dla 880 zatrudnionych osób. Utrzymywanie jej bezpiecznej kondycji finansowej i w konsekwencji stabilnego zatrudnienia mają podstawowe znaczenie i stanowią fundament do realizacji wymienionych wcześniej zadań.

Uczelnia wyższa to wspólnota studentów, kadry nauczycieli akademickich i pracowników obsługi. Dopiero te trzy grupy tworzą pełne środowisko akademickie. Studenci stanowią rację istnienia uczelni i są podmiotem dla realizacji wszystkich naszych działań. Cały rozwój naukowy, inwestycyjny i dydaktyczny jest skierowany ku nim. Sprawom doskonalenia kształcenia, rozwoju dydaktyki, akredytacji naszych kierunków przez różne instytucje, w tym także międzynarodowe, zamierzam jako rektor poświęcić wiele uwagi.

Fundamentalną kwestią jest utrzymanie – mimo istniejącego niżu demograficznego – obecnej liczby studentów, na różnych formach kształcenia oraz dostosowywanie dydaktyki do standardów unijnych. Mam na myśli pełne wdrożenie systemu ECTS (systemu punktów kredytowych), suplementu do dyplomu, także rozwinięcie możliwości wymiany studenckiej z uczelniami krajowymi i zagranicznymi. Prace te wymagają nie tylko zaangażowania administracji obsługującej dydaktykę, ale w nie mniejszym zakresie współpracy z Samorządem Studenckim. Współpracę z nim postrzegam jako podstawowy warunek dobrego funkcjonowania uczelni, szczególnie w zakresie kształcenia, spraw socjalno-bytowych studentów, akademików, studenckiego życia kulturalno-sportowego, a także organizacji innych przedsięwzięć np. Opolskiego Festiwalu Nauki. Wysoko oceniając dotychczasową współpracę z Samorządem Studenckim, deklaruję wolę współpracy także w przyszłości.

Podkreślałem już znaczenie zespołowego kierowania uczelnią. W tym kontekście kluczowy jest dobór współ-

Ciąg dalszy na stronie 29

Wydział Budownictwa

Prof. dr inż. Roman Jankowiak – dziekan

Urodzony 20 października 1936 r. w Poznaniu.

Wykształcenie

• 1990 r. – profesor nadzwyczajny, Prezydent RP

• 1989 r. – I stopień specjalizacji zawodowej inżyniera w dziedzinie mechanika, kierunek specjalizacji – *maszyny i urządzenia górnictwa odkrywkowego*

• 1975 r. – docent, Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Górnictwa Odkrywkowego „POLTEGOR" we Wrocławiu

• 1970 r. – doktor nauk technicznych, Politechnika Wrocławska, Instytut Budownictwa

• 1960 r. – mgr inż. budownictwa lądowego, Politechnika Wrocławska, Wydział Budownictwa Lądowego

• 1954 r – technik budowlany, Technikum Budowlane w Toruniu

• uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności *konstrukcje budowlane*.

Praca zawodowa i naukowo-dydaktyczna

• Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu i Politechnika Opolska, Wydział Budownictwa, 1992–1994 – profesor nadzwyczajny (2. miejsce pracy – na pełnym etacie), od 1994 r. prof. nadzwyczajny, kierownik Katedry Konstrukcji Budowlanych i Inżynierskich (1. miejsce pracy na pełnym etacie). W kadencji 1999–2005 prodziekan ds. nauki, 2002–2005 – członek senatu

• Politechnika Wrocławska, Wydział Inżynierii Sanitarnej i Wydział Budownictwa, 1961–1980 – zajęcia dydaktyczne (ćwiczenia z mechaniki teoretycznej i z konstrukcji stalowych, wykłady z budownictwa przemysłowego) oraz prace naukowo-badawcze z zakresu żelbetu (2. miejsce pracy na części etatu i na godz. zleconych)

• Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Górnictwa Odkrywkowego „POLTEGOR" we Wrocławiu, Biuro Projektów „POLTEGOR" – projekt, Sp. z o.o, 1966-1994, na stanowisku projektanta, starszego projektanta i głównego projektanta (1. miejsce pracy), od 1994 r. na stanowisku głównego specjalisty ds. konstrukcji budowlanych (2. miejsce pracy – na części etatu)

• Dolnośląskie Biuro Projektów Górniczych we Wrocławiu – na stanowisku asystent projektanta, st. asystent proj. i projektant, 1959–1965

R. Jankowiak

Prace naukowo-badawcze

• prace naukowo-badawcze i wdrożeniowe związane z kształtowaniem i wymiarowaniem stalowych konstrukcji nośnych maszyn roboczych ciężkich dla górnictwa odkrywkowego oraz prace naukowo-badawcze dotyczące teorii belek żelbetowych i wytrzymałości betonu w elementach prefabrykowanych niezbędnej w przemysłowej metodzie ich wytwarzania

• współudział w oryginalnych pracach projektowych z zakresu konstrukcji stalowych pierwszych polskich ładowarko-zwałowarek typu ŁZKS i pierwszych polskich koparek kołowych wieloczynnościowych KWK (opatentowanych i wdrożonych do produkcji)

• prace projektowe dotyczące stalowych konstrukcji nośnych maszyn przeładunkowych i górniczych zastosowanych na placach składowych i przeładunkowych w kopalniach odkrywkowych węgla brunatnego, elektrowniach, elektrociepłowniach, portach morskich oraz w zakładach przemysłowych w Niemczech, w Czechosłowacji, Jugosławii, Bułgarii, Turcji i w Indiach

• współautor 15 projektów wynalazczych

• promotor 1 pracy doktorskiej

• autor czterech recenzji prac doktorskich

• autor wielu recenzji projektów badawczych dla KBN

Przynależność do organizacji naukowo-technicznych

• Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa – członek od 1962 r., przewodniczący Koła Zakładowego, członek Komisji Nauki

• Polskie Towarzystwo Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej – członek od 1970 r., członek Zarządu Głównego (1990–1996, 1998–2007), od 2003 do 2007 członek prezydium Z.G., zastępca sekretarza generalnego

• Sekcja Konstrukcji Metalowych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN – z-ca przewodniczącego od 2004 r.

• Polska Grupa Inżynierii Sejsmicznej i Parasejsmicznej KILiW PAN – członek zarządu

• Grupa Programowa Sekretariatu Komitetu Technicznego ISO/TC98 – członek

• Komisja Budownictwa i Mechaniki Oddziału Wrocławskiego PAN – członek

Najważniejsze odznaczenia, wyróżnienia i nagrody

• Srebrny Krzyż Zasługi – 1980 r.

• Dyplom nadania stopnia górniczego – dyrektor górniczy III st. – 1985 r.

• Srebrna (1982) i Złota (1999) Odznaka Honorowa NOT

• Dyplom Honorowy Mistrza Techniki NOT – 1980-1981 r.

• Srebrna (1981) i Złota (1989) Odznaka Honorowa PZITB

• Nagroda państwowa zespołowa II stopnia w dziedzinie techniki, za udział w opracowaniu i uruchomieniu produkcji maszyn składowiskowych typów ŁZKS, ŁWKS, ZOZ – 1986 r.

• Nagroda państwowa zespołowa II stopnia w dziedzinie techniki, za udział w opracowaniu konstrukcji i technologii koparki kołowej KWK-1400 – 1984 r.

• Nagroda Ministra Górnictwa i Energetyki, zespołowa I stopnia za osiągnięcie w dziedzinie prac naukowo-badawczych, rozwojowych i wdrożeniowych:
– za udział w opracowaniu pt. *Koparka kołowa wielonaczyniowa – KWK-1500S* – 1986 r.
– za udział w opracowaniu pt. *Opracowanie konstrukcji i wdrożenie do produkcji wysokowydajnych ładowarko–zwałowarek typu ŁZKS-1600* – 1984 r.
– za udział w opracowaniu pierwszej polskiej koparki wielonaczyniowej KWK-1400 – 1980 r.
– za udział w opracowaniu konstrukcji i uruchomieniu produkcji ładowarko-zwałowarki ŁZKS-500 – 1971 r.

• Nagroda Rektora Politechniki Wrocławskiej, zespołowa I stopnia za osiągnięcia w dziedzinie współpracy z przemysłem – za określenie wymagań wytrzymałościowych betonu dla transportu międzyoperacyjnego prefabrykatów wytwarzanych przemysłowo – 1976 r.

Hobby

• fotografika
• turystyka

Prof. dr hab. inż. Tadeusz Chmielewski – prodziekan ds. nauki

Urodził się 1 lutego 1941

Wykształcenie

• 1989 – prof., WSI w Opolu
• 1978 – dr hab.
• 1972 – dr nauk technicznych
• 1964 – mgr, Politechnika Gdańska

Zatrudnienie

• 1993–1996 – prodziekan ds. nauki, Politechnika Opolska
• od 1994 – prof. zw. WSI w Opolu
• 1989–1994 – prof. nadzw., WSI
• 1987–1993 i 1999-2005 – dziekan Wydziału Budownictwa
• 1981–1984 – prorektor ds. nauki
• 1978–1989 – docent, WSI w Opolu
• 1973–1978 – adiunkt, WSI w Opolu
• 1964–1973 – asystent, st. asystent i adiunkt, Politechnika Gdańska
• 1974–1976 – „Miastoprojekt" Opole – konsultant ds. konstrukcji

Staże, prestiżowe stypendia zagraniczne

• Philipp Holzmann – Technisches Büro, Berlin Zachodni, 15.06.1965–15.09.1965 – staż zawodowy

• United States Government Research Scholar – stypendium rządu USA, Georgtown University, Washington, D.C., 1,5 miesiąca, University of California, Berkeley, 10 miesięcy r. ak. 1976/1977

• Military Housing Establishment, Adra, Damaszek, Syria, 1985-1986 (1 rok), ekspert ds. konstrukcji budowlanych

• DAAD – 2-miesięczne stypendium rządu Republiki Federalnej Niemiec, Uniwersytety: Göttingen, Aachen, Bochum, 1991

• Commision of the European Communities – 3-miesięczne stypendium Unii Europejskiej, University of Aalborg, Aalborg, Dania, 1993

• Japanese Government Research Award for Foreign Specialists, 2-miesięczne stypendium rządu Japonii, Building Reserach Institut w Tsukuba, Japonia, 1997 r.

• Referaty i wykłady okolicznościowe wygłaszał w następujących krajach: Anglia, Austria, Belgia, Republika Czeska, Dania, Francja, Holandia, Japonia, Niemcy, Norwegia, Syria, Szkocja, Szwajcaria, Szwecja, Tunezja, Turcja, USA i Włochy; był zaproszony jako „visiting professor" do następujących uczelni: Brandenburgische Technische Universität Cottbus, Ruhr Universität Bochum, Fachhoschule für Technik Stuttgart (Niemcy), Tokio Polytechnic University (Japonia); w ramach programu SOCRATES/ERASMUS odbył wykłady w następujących uczelniach: Roma Tree University (Włochy), Fachhoschule Mainz, Ruhr Universität Bochum i Fachhoschule für Technik (Niemcy).

Członek

• Sekcji Mechaniki Konstrukcji Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN

• Sekcji Metod Stochastycznych w Mechanice Komitetu Mechaniki PAN

• Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej

• Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa

Od lewej: R. Jankowiak, T. Chmielewski, W. Anigacz, H. Nowak

• Grupy Programowej Sekretariatu Komitetu Technicznego ISO/TC98 – od 1995 r. współpracował przy opracowaniu trzech norm międzynarodowej organizacji ISO

Badania

• problemy dynamiki mostów pod wpływem obciążeń ruchomych
• drgania fundamentów na różne rodzaje maszyn
• analiza probabilistyczna drgań kominów przemysłowych i wież telewizyjnych pod wpływem obciążenia wiatrem
• zastosowanie techniki GPS do pomiarów przemieszczeń smukłych wysokich konstrukcji,
• analiza dynamiki układów dyskretnych poddanych niestacjonarnym obciążeniom losowym
• niezawodność budowli w warunkach ryzyka sejsmicznego
• niezawodność chłodni kominowych o ciągu naturalnym
• statystyczne oszacowania cech mechanicznych materiałów konstrukcyjnych (beton, stal), rehabilitacja konstrukcji budowlanych

Publikacje

• 105, w tym 11 książek, 3 monografie, 88 artykułów i współudział przy opracowaniu lub nowelizacji trzech norm międzynarodowych ISO

Autor

• około 100 projektów konstrukcji budowlanych; ekspertyz i opinii technicznych, między innymi dla: Stoczni Gdańskiej, Stoczni Remontowej w Gdańsku, Górażdże Cement SA, Elektrowni „Bełchatów" SA, Elektrowni „Opole" SA i KGHM Polska Miedź SA. W 2004 r. rozwiązanie dotyczące programu naprawczego zasobników węgla kotłów K1-K4 przyniosło Elektrowni „Opole" SA ponad milion zł oszczędności.

Promotor

• 4 rozpraw doktorskich, gdzie dwie osoby są profesorami Politechniki Opolskiej.

Recenzent

• 2 – tytuł naukowy profesora
• 3 – prace habilitacyjne
• 14 – rozprawy doktorskie, krajowe i międzynarodowe czasopisma i granty KBN

Najważniejsze nagrody

• nagroda dla najlepszego studenta za wyniki w nauce i pracy społecznej w konkursie „Czerwonej Róży" dla studentów Uczelni Wybrzeża. Nagroda została przyzna przez Rektorów Wyższych Uczelni Wybrzeża za zdobycie I miejsca na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Gdańskiej, 1964 r.,
• nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych, a w szczególności za opracowanie oryginalnej metody analizy dynamicznej kominów przemysłowych, wdrożonej m.in. do projektowania największych polskich kominów przemysłowych elektrowni „Opole" i „Bełchatów" – indywidualna III stopnia, 1978 r.,
• nagroda Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za osiągnięcia w dziedzinie autorstwa wyróżniających się podręczników dla studentów – za opracowanie monograficzne pt.: *Metody probabilistyczne w dynamice konstrukcji*, – indywidualna III stopnia 1983 r.
• nagroda Ministra Edukacji Narodowej za współautorstwo książki pt.: *Podstawy dynamiki budowli* – 1999r., a także Nagroda Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji za tę samą książkę jako wyróżniającą się publikację w Wydawnictwie Arkady w r. 1998, nagroda w 1999r.

Hobby

• sport – tenis, jazda na nartach,
• muzyka.

Języki obce

• angielski, niemiecki

Od lewej: K. Heffner, J. Mizera, W. Baran, W. Skowroński, L. Grabowski, R. Jankowiak

Dr inż. Henryk Nowak – prodziekan ds. studenckich

Dr inż. Henryk Nowak urodził się 21 grudnia 1951 r. w Radomsku. Studia wyższe zawodowe ukończył z wyróżnieniem w czerwcu 1972 r. na Wydziale Budownictwa Lądowego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu. Z dniem 1 września 1972 r. został zatrudniony na stanowisku asystenta na Wydziale Budownictwa Lądowego WSI w Opolu. W 1976 ukończył magisterskie studia uzupełniające. W 1982 r. obronił pracę doktorską na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Łódzkiej. Aktualnie jest zatrudniony na stanowisku adiunkta w Katedrze Mechaniki Budowli. W latach 1993–1999 pełnił funkcję prodziekana ds. studenckich Wydziału Budownictwa, a w latach 1999–2005 funkcję prodziekana ds. organizacyjnych. W tym czasie uzyskał znaczące doświadczenie dydaktyczne i organizacyjne. Zdobył również bogate doświadczenie zawodowe, posiada uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno-budowlanej i tytuł rzeczoznawcy budowlanego w zakresie konstruk-

cji i ustrojów budowlanych. Należy do organizacji zawodowych: Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, Opolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Jest żonaty, posiada dwójkę dzieci.

Dr inż. Wiktor Abramek – prodziekan ds. organizacyjnych

Absolwent Wydziału Budownictwa Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu. Pracę doktorską, przygotowaną pod kierunkiem prof. Oswalda Matei, obronił w Instytucie Inżynierii Lądowej Politechniki Wrocławskiej.

Jest zatrudniony na stanowisku adiunkta w Katedrze Konstrukcji Budowlanych i Inżynierskich. Na Politechnice Opolskiej pracuje 33 lata. Jest autorem lub współautorem 58 publikacji naukowych i jednego patentu. Prowadzi wykłady i ćwiczenia projektowanie z konstrukcji betonowych. Jest autorem 4 skryptów z konstrukcji betonowych. Dotychczas prowadził ponad sto prac dyplomowych inżynierskich i magisterskich. Drugą kadencję pełni funkcję prodziekana ds. studenckich na Wydziale Budownictwa.

Staż zawodowy: Centralny Ośrodek Informatyki Górnictwa i Energetyki w Katowicach – rok, Wojewódzkie Biuro Projektów Budownictwa Wiejskiego w Brzegu – 13 miesięcy, biuro projektów w Monachium – 12 miesięcy, Biuro Projektów i Dostaw Pieców Tunelowych w Gliwicach – 7 miesięcy; przy projektowaniu pierwszego na świecie, żelbetowego, sześcioprzewodowego komina Elektrowni Opole, o wysokości 250 m.

Posiada uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności konstrukcyjno-budowlanej i jest rzeczoznawcą budowlanym w specjalnościach: *budownictwo ogólne i konstrukcje betonowe*. Jest autorem lub współautorem ponad stu opracowań technicznych: opinii technicznych, ekspertyz i prac projektowych.

Aktywnie uczestniczy w pracach stowarzyszeń technicznych: Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa oraz Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Jest żonaty i ma jedno dziecko.

Rada Wydziału

- prof. dr inż. Roman Jankowiak
- prof.dr hab. inż. Tadeusz Chmielewski
- dr inż. Wiktor Abramek
- dr inż. Henryk Nowak
- dr hab. inż. Wojciech Anigacz, prof. PO
- dr hab. inż. Lechosław Grabowski, prof. PO
- prof.dr hab. Stefania Grzeszczyk
- prof. dr hab. inż. Jan Kubik
- prof.dr hab. inż. Wojciech Skowroński
- dr hab.inż. Jerzy Wyrwał, prof. PO
- dr hab. inż. Zbigniew Zembaty, prof. PO
- dr hab. inż. Jan Żmuda
- dr inż. Piotr Górski
- dr inż. Lesław Tarczyński
- dr inż. Wiesław Baran
- mgr inż. Andrzej Słodziński
- mgr Elżbieta Kuźniar
- student
- student
- student

Wydział Elektrotechniki i Automatyki

Dr hab. inż. Ryszard Rojek, prof. PO – dziekan

Dr hab. inż. Ryszard Rojek, profesor nadzwyczajny w Politechnice Opolskiej w Opolu urodził się 27 marca 1943 r. w Sokalu k. Lwowa w rodzinie inteligenckiej. Studia wyższe techniczne odbył w latach 1961–1966 w Politechnice Wrocławskiej na Wydziale Elektroniki, uzyskując tytuł magistra inżyniera elektronika. Tam również rozpoczął pracę jako asystent w Katedrze Automatyki i Telemechaniki.

W roku 1977 uzyskał stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie automatyka na Wydziale Elektroniki w Politechnice Wrocławskiej, a w roku 1987 doktora habilitowanego nauk technicznych na Wydziale Automatyki i Techniki Obliczeniowej w Państwowym Uniwersytecie Elektrotechnicznym w Sankt Petersburgu. Posiada 39-letni staż pracy zawodowej. Od 1 lutego 1966 r. pracuje w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu, początkowo na ówczesnym Wydziale Elektrycznym, następnie w Instytucie Elektrotechniki (na prawach wydziału) i obecnie na Wydziale Elektrotechniki i Automatyki Politechniki Opolskiej. Zajmował kolejno stanowiska: asystenta, st. asystenta, adiunkta, docenta i od 17.10.1990 r. profesora nadzwyczajnego w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu.

Specjalnością naukową prof. Ryszarda Rojka jest automatyka i robotyka, przy czym tematyka badań obejmuje: teorię sterowania i modelowania układów

z czasoprzestrzenną dynamiką, metody komputerowe w automatyce oraz zastosowania sztucznej inteligencji w automatyce. Jego dorobek naukowy obejmuje ponad 90 prac, w tym: 3 monografie, 1 rozprawę w języku obcym, tłumaczenie książki, uczestnictwo w 16 pracach naukowo-badawczych oraz kierowanie 18 pracami bezumownymi własnymi i w ramach działalności statutowej realizowanymi na Wydziale Elektrotechniki i Automatyki. Jest współautorem 12 skryptów i pomocy dydaktycznych. Prof. R. Rojek wypromował do chwili obecnej ok. 200 magistrów inżynierów.

Za swoją działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną był w latach 1967–2004 nagradzany ponad 20-krotnie nagrodami JM Rektora oraz 2-krotnie nagrodami Ministra II i III stopnia w konkursach Wojewody Opolskiego na „Najużyteczniejszą dla Regionu pracę inżynierską, magisterską, doktorską i habilitacyjną". Jego dyplomanci 5-krotnie uzyskali nagrody (w tym jedną II stopnia i cztery III stopnia). Osobiście w tym konkursie uzyskał w 1980 r. nagrodę dla promotora najczęściej wyróżnianych prac. Studenci będący pod Jego opieką w ramach indywidualnego toku studiów uzyskiwali stypendia Ministra, stypendia Prof. O. Matei na najlepszego studenta uczelni, odznaki Inter Pares w konkursie Wojewody Opolskiego oraz w konkursie Oddziału Wojewódzkiego SEP w Opolu.

W czasie dotychczasowej pracy w Uczelni prof. R. Rojek prowadził wszystkie rodzaje zajęć dydaktycznych. Pełnił również wiele funkcji organizacyjnych, w tym: z-cy dyrektora Instytutu Elektrotechniki ds. nauczania (1976–1981), prodziekana ds. studenckich WEiA (1990–1996), dziekana Wydziału Elektrotechniki i Automatyki (1996–2002), prodziekana ds. nauki (2002–2005), kierownika Zakładu Podstaw Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki (1988-1992) oraz kierownika Katedry Automatyki, Elektroniki i Informatyki (1992–2005), której był organizatorem. Od 1 lutego 2005 r. sprawuje funkcję dyrektora Instytutu Automatyki i Informatyki. W kadencji (2002-2005) pełni funkcję przewodniczącego Senackiej Komisji Finansów i Budżetu. Opracował założenia programowe i kierował ich uruchomieniem, a także opiekuje się specjalnościami: *automatyka i metrologia elektryczna* (studia dzienne magisterskie; magisterskie uzupełniające i inżynierskie zaoczne) oraz *automatyzacja procesów przemysłowych* (studia inżynierskie dzienne na kierunku *elektrotechnika*). Jest współorganizatorem uruchomienia kierunku studiów *informatyka* (studia dzienne inżynierskie i magisterskie, inżynierskie i magisterskie uzupełniające zaoczne) oraz *automatyka i robotyka* (studia inżynierskie dzienne). Prof. Ryszard Rojek jako dziekan i prodziekan ds. nauki aktywnie uczestniczył w przygotowaniu wniosków na uzyskanie uprawnień w zakresie nadawania stopnia doktora nauk technicznych (2000 r.) i doktora habilitowanego (2004 r.) w dyscyplinie *elektrotechnika*. Pod jego kierunkiem aktualnie przygotowywany jest wniosek o uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia doktora w dyscyplinie *automatyka i robotyka*.

Od lewej: R. Rojek, G. Bartodziej

Poza uczelnią prof. R. Rojek działa aktywnie w różnych organizacjach i stowarzyszeniach krajowych i zagranicznych. Działa w Komisji Metrologii Oddziału Katowickiego PAN, w której pełni funkcję wiceprzewodniczącego od 1990 roku do chwili obecnej. Jest członkiem Komisji Kształcenia Komitetu Automatyki i Robotyki PAN w kadencji od 2003 r.; członkiem Polskiego Stowarzyszenia Pomiarów Automatyki i Robotyki POLSPAR, przewodniczącym Komitetu Automatyki, członkiem oraz wiceprzewodniczącym Zarządu Głównego POLSPAR-u (1998–2001), członkiem korespondentem Międzynarodowej Akademii Technologii i Inżynierii Russian General Joint Representation of International Academy of Sciences Technological Cybernetics of Ukraina. Jest członkiem: Polskiego Stowarzyszenia Techniki Sensorycznej (od 1988 r.), Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej – oddział gliwicko-opolski (od 1999 r.), Stowarzyszenia Elektryków Polskich Oddział w Opolu (od 2001 r.). Prof. R. Rojek był współorganizatorem jako dziekan Wydziału Elektrotechniki i Automatyki wspólnie z Komitetem Automatyki i Robotyki PAN XIII Krajowej Konferencji Automatyki – XIII KKA'99 w Opolu (1999 r.) oraz organizatorem XI Ogólnopolskiego Zjazdu Dziekanów Wydziałów Elektrycznych, Elektroniki i Informatyki w Politechnice Opolskiej w 2001 r. Od 2002 r. do chwili obecnej jest członkiem Grupy Ekspertów dla kierunku *informatyka* przy Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych KAUT oraz sekretarzem Zespołu Oceniającego KAUT.

Prof. Ryszard Rojek jest promotorem 3 zakończonych przewodów doktorskich (kolejny przewód zostanie sfinalizowany w czerwcu 2005 r.) dwóch otwartych przewodów oraz 5 recenzji prac doktorskich.

Za swoją pracę naukową, dydaktyczną i organizacyjną otrzymał szereg odznaczeń i wyróżnień. Ważniejsze z nich to: Srebrny i Złoty Krzyż Zasługi (1982, 1986), Złota Odznaka AZS (1978), Medal Komisji Edukacji Narodowej (2002), nagroda Marszałka Województwa Opolskiego za szczególne osiągnięcia w dziedzinie upowszechniania i rozwoju edukacji na Śląsku Opolskim (2000 r., nagroda zespołowa).

Prof. Ryszard Rojek jest mieszkańcem Opola od 1954 roku i od początku istnienia Wyższej Szkoły Inżynierskiej, a obecnie Politechniki Opolskiej pracownikiem Uczelni.

Prof. dr hab. inż. Marian Łukaniszyn – prodziekan ds. nauki

Data i miejsce urodzenia

9 grudnia 1953, Opole

Dyscyplina naukowa

elektrotechnika

Specjalność

maszyny elektryczne i transformatory, teoria pola elektromagnetycznego, elektrodynamika techniczna

Stopnie i tytuły naukowe, stopnie honorowe

• 1977 – mgr inż. elektryk – WSI w Opolu,
• 1985 – dr – Politechnika Łódzka, Wydział Elektryczny,
• 1991 – hab. – Politechnika Łódzka, Wydział Elektrotechniki i Elektroniki,
• 2003 – profesor – Politechnika Poznańska, Wydział Elektryczny,

Stanowiska związane z działalnością naukową, w tym stypendia i staże długoterminowe

• 1993–1999 – Stypendium Alexandra von Humboldta (łącznie 28 miesięcy), Universität Erlangen-Nürnberg;
• 2005 – Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego XLI Międzynarodowego Sympozjum Maszyn Elektrycznych;
• od 2005 – zastępca dyrektora Instytutu Układów Elektromechanicznych i Elektroniki Przemysłowej;
• od 2005 Kierownik Zakładu Maszyn Elektrycznych;
• 1995–2005 Kierownik Zespołu Pól Elektromagnetycznych i Transformatorów;
• Członek Senackiej Komisji Nauki;
• Członek Komitetu Redakcyjnego.

Członkostwo w prestiżowych instytucjach, korporacjach i organizacjach naukowych

• Członek Sekcji Maszyn Elektrycznych i Transformatorów, Komitet Elektrotechniki PAN
• Komisja Elektroniki Oddziału Katowickiego PAN
• Societas Humboldtiana Polonorum Oddział we Wrocławiu
• Członek Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej
• Polskie Towarzystwo Zastosowań Elektromagnetyzmu
• Członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich

Badania

W pracy naukowo-badawczej zajmuje się głównie analizą zjawisk elektromagnetycznych w przetwornikach elektromechanicznych i transformatorach. Prace można podzielić na cztery grupy:
• analiza drgań i hałasów pochodzenia elektromagnetycznego w silnikach indukcyjnych;
• analiza trójwymiarowa pola elektromagnetycznego w transformatorach i dławikach;
• analiza trójwymiarowa pola elektrycznego w zbiornikach magazynujących ciecze łatwopalne;
• modelowanie pola magnetycznego i optymalizacja konstrukcji bezszczotkowych silników tarczowych wzbudzanych magnesami trwałymi.

Do najistotniejszych osiągnięć naukowych należą prace dotyczące modelowania pól elektromagnetycznych, optymalizacji konstrukcji i wyznaczania parametrów całkowych silników tarczowych prądu stałego z magnesami trwałymi i elektronicznym komutatorem oraz transformatorów 1- i 3-fazowych. W ramach badań i modelowania silników tarczowych powstały dwie prace doktorskie, cykl publikacji oraz dwie monografie.

Wyniki swojej pracy naukowo-badawczej zawarł m.in. w 2 rozprawach, 2 monografiach, 145 artykułach i referatach naukowych, w tym 95 po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego. Znaczną część swoich prac opublikował w czołowych czasopismach zagranicznych i krajowych, np. w: IEEE Transactions on Magnetics – 2 pozycje, COMPEL – The International Journal for Computation and Mathematics in Electrical and Electronics Engineering – 10 pozycji, Archiv für Elektrotechnik (Electrical Engineering) – 8 pozycji, Journal of Electrostatics – 1 pozycja, Archiwum Elektrotechniki (Archives of Electrical Engineering) 19 pozycji, Rozprawy Elektrotechniczne – 1 pozycja. W czasopismach z listy Filadelfijskiego Instytutu Informacji Naukowej opublikował 21 artykułów, z czego 18 po uzyskaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego

Uczestniczył w kilkudziesięciu sympozjach i konferencjach wygłaszając bądź publikując ponad 60 referatów w tym ponad 30 na konferencjach międzynarodowych. Jego prace były cytowane w 18 książkach i monografiach, 9 rozprawach doktorskich oraz wielu artykułach naukowych.

Uczestniczył w realizacji kilku programów węzłowych i resortowych, m in. 05.5A; CPBR02.03; CPBR13.2; CPBR11.1 oraz 2 projektów KBN. Jest współautorem 9 obszernych opracowań wdrożonych rozwiązań konstrukcyjnych i technologicznych.

Publikacje

• Liczba książek, monografii (skrypty) – 13 (w tym 9 skryptów)
• Liczba oryginalnych artykułów i referatów – 143

Najważniejsze nagrody i odznaczenia

- 2004 – Medal Komisji Edukacji Narodowej;
- 2003 – Srebrny Krzyż Zasługi;
- 1990 – Nagroda PTETiS;
- 1986 – Nagroda Ministra Edukacji Narodowej:
- wielokrotnie Nagrody Rektora PO

Inne istotne informacje

- Promotor w zakończonych przewodach doktorskich – 2
- Promotor w otwartych przewodach doktorskich – 2
- Recenzje książek –1
- Recenzje rozpraw (monografii) habilitacyjnych – 2
- Recenzje rozpraw doktorskich – 6

Współpraca z zagranicą

- Uniwersytet Erlangen-Nürnberg
- Uniwersytet w Bristolu
- Uniwersytet w Durham

Liczba cytowań w SCI – 7

www.luk.po.opole.pl

Dr hab. inż. Włodzimierz Stanisławski, prof. PO – prodziekan ds. studenckich

Dr hab. inż. Włodzimierz Stanisławski, profesor nadzwyczajny w Politechnice Opolskiej w Opolu, urodził się 11 czerwca 1949 roku w Nieborowie k. Łowicza w rodzinie inteligenckiej. Studia wyższe odbył w latach 1968-73 w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu zakończone tytułem magistra elektrotechniki, a w latach 1975-78 na Politechnice Śląskiej w Gliwicach, uzyskując tytuł inżyniera automatyka. W 1973 rozpoczął pracę jako asystent w Katedrze Elektrotechniki, Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu.

W roku 1983 został doktorem nauk technicznych w dyscyplinie *automatyka* na Wydziale Automatyki i Informatyki Politechniki Śląskiej, na podstawie pracy doktorskiej przygotowanej pod kierunkiem prof. Zdzisława Trybalskiego.

W 2003 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk technicznych na Wydziale Automatyki i Techniki Obliczeniowej w Państwowym Uniwersytecie Elektrotechnicznym w Sankt Petersburgu.

Od 1 maja 1994 pracuje na Wydziale Elektrotechniki i Automatyki w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu, w Katedrze Automatyki, Elektroniki i Informatyki, początkowo na stanowisku adiunkta, a od 1.12.2003 na stanowisku profesora nadzwyczajnego Politechniki Opolskiej.

Specjalnością naukową prof. Włodzimierza Stanisławskiego jest *automatyka i robotyka*, przy czym tematyka badań obejmuje:

- modelowanie matematyczne, symulację komputerową systemów dynamicznych o złożonej strukturze oraz modele matematyczne parowników przepływowych dla celów poprawy ich właściwości dynamicznych.
- wykorzystanie metod i technik komputerowych do analizy i syntezy układów sterowania.

Jego dorobek obejmuje ok. 50 prac, w tym: 1 monografię, 1 rozprawę w języku obcym.

Jest członkiem Komisji Elektroniki Oddziału Katowickiego PAN, oraz SCS, The International Society for Computer Simulation.

Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Od 1.02.2005 pełni funkcję kierownika Zakładu Informatyki oraz z-cy dyrektora Instytutu Automatyki i Informatyki.

Dr hab. inż. Tomasz Boczar, prof. PO – dziekan ds. organizacyjnych

Data i miejsce urodzenia

29 października 1968, Prudnik

Wykształcenie

- 1983–1988 – technik elektromechanik, specjalność: *elektromechanika ogólna*, Technikum Elektryczne w Opolu
- 1988–1993 – magister inżynier elektryk, specjalność: *elektroenergetyka ogólna*, Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu
- 1997–1998 – uprawnienia pedagogiczne do nauczania przedmiotów zawodowych, Wojewódzki Ośrodek Metodyczny w Opolu

• 1998 – doktor nauk technicznych, specjalność: *elektrotechnika*, Politechnika Śląska w Gliwicach

• 1999-2000 – studia podyplomowe, specjalność: *zastosowanie informatyki w procesach edukacyjnych*, Politechnika Opolska w Opolu

• 2004 – doktor habilitowany, Politechnika Śląska w Gliwicach

Doświadczenie zawodowe

• od 1993 nauczyciel akademicki na Politechnice Opolskiej, Wydział Elektrotechniki i Automatyki, Instytut Elektroenergetyki

• 1993–1998 – asystent

• 1998–2004 – adiunkt

• od 2005 – profesor nadzwyczajny Politechniki Opolskiej

• od 1995 – nauczyciel przedmiotów informatycznych w Zespole Szkół Ekonomicznych w Opolu

• od 2001 – nauczyciel dyplomowany

• od 1999 – wykładowca w Prywatnej Informatycznej Szkole Policealnej dla Dorosłych

Dorobek naukowy

• 79 artykułów naukowych i referatów konferencyjnych, w tym 36 opublikowanych za granicą oraz trzy monografie:

1) pt. *Widma emisji akustycznej generowanej przez wyładowania niezupełne w izolacji olejowej*, Studia i Monografie, Oficyna Wydawnicza Politechniki Opolskiej, z. 114, Opole, 2000.
2) pt. *Możliwości zastosowania do opisu sygnałów emisji akustycznej od wyładowań niezupełnych analizy statystycznej i cyfrowych metod przetwarzania sygnałów*, Studia i Monografie, Oficyna Wydawnicza Politechniki Opolskiej, z. 146, Opole, 2003.
3) pt. *Obiektywizacja wyników akustycznej metody oceny wyładowań niezupełnych przy zastosowaniu do opisu sygnałów analizy statystycznej i cyfrowych metod przetwarzania*, Studia i Monografie, Oficyna Wydawnicza Politechniki Opolskiej, z. 147, Opole, 2003.

• 10 artykułów naukowych, których jest autorem lub współautorem opublikowanych w następujących czasopismach międzynarodowych:

- IEEE Transactions on Dielectrics and Electrical Insulation,
- Journal of Acoustic Emission,
- The Journal of the British Institute of Non-Destructive Testing INSIGHT,
- Journal of Electrical Engineering,
- Physics and Chemistry of Solid State,
- Materials Evaluation An Official Journal of the American Society for Nondestructive Testing
- Acta Electrotechnica et Informatica.
- a także 14 artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach krajowych i o zasięgu międzynarodowym:
- Archives of Acoustics,
- Archives of Electrical Engineering,
- The Molecular and Quantum Acoustics Journal,
- Prace Instytutu Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk,
- Prace Komitetu Akustyki Polskiej Akademii Nauk,
- Przegląd Elektrotechniczny,
- Wiadomości Elektrotechniczne,
- Energetyka

• kierownik trzech projektów badawczych finansowanych przez Komitet Badań Naukowych:

1) grant promotorski nr 7T07B00208, realizowany w latach 1995-96, zatytułowany: *Analiza widm częstotliwościowych impulsów emisji akustycznej generowanej przez wyładowania niezupełne* – grant rozliczony, zakończony obroną rozprawy doktorskiej.
2) nr 8 T10C 030 20, realizowany w 2001 r. zatytułowany: *Ocena wpływu zmian geometrii elektrod, rodzaju dielektryka i parametrów oleju izolacyjnego na emisję akustyczną generowaną przez wyładowania niezupełne*.
3) nr 3 T10A 031 27 zatytułowany: *Określenie możliwości wykorzystania metod analizy czasowo-częstotliwościowej do opisu impulsów emisji akustycznej generowanej przez wyładowania niezupełne* obecnie realizowany.

• współwykonawca trzech projektów badawczych finansowanych przez Komitet Badań Naukowych:

1) grant nr 4 T10B02423 zatytułowany *Wpływ drogi propagacji fal elektromagnetycznych generowanych przez wyładowania elektryczne, na wyniki detekcji widm emisyjnych oraz wartości deskryptorów, które je charakteryzują, przy wykorzystaniu optycznej diagnostyki spektralnej* – projekt badawczy realizowany w terminie: 09.2002 – 09.2003.
2) grant KBN numer rejestracyjny 4 T10A 037 23 zatytułowany *Bilans energetyczny wyładowania elektrycznego na podstawie spektralnej analizy widm emisyjnych fal elektromagnetycznych* – projekt badawczy realizowany w terminie: 09.2002 – 09.2004.
3) grant nr 4 T10A 019 25 zatytułowany *Analiza sygnału prądu elektryzacji statycznej w układzie wirującym* – projekt badawczy realizowany w terminie: 09.2003 – 12.2004.

Nagrody i odznaczenia

• Nagroda Wojewody Opolskiego dla najlepszego absolwenta uczelni województwa opolskiego „Primus Inter Pares", Opole, 1994.11.25.

• Nagroda Oddziału Gliwickiego Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej za najciekawszy artykuł pt. *Analiza widm impulsów akustycznych emitowanych przez niezupełne wyładowania powierzchniowe* opublikowany w Zeszytach Naukowych serii Elektryka Politechniki Śląskiej i Opolskiej w roku 1996 i 1997, Gliwice 97.12.20.

• Wyróżnienie za referat pt.: *Badanie widm częstotliwościowych impulsów emisji akustycznej generowanych przez wyładowania niezupełne*, podczas sesji młodych doktorantów w trakcie IV Ogólnopolskiego Sympozjum Inżynieria Wysokich Napięć IW-98, Poznań-Kiekrz, 98.06.27.

• Nagroda indywidualna II stopnia Rektora Politechniki Opolskiej za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych w grupie młodych pracowników nauki z zakresu oceny wyładowań niezupełnych, Opole, 1999.10.04.

• Stypendium konferencyjne Towarzystwa Naukowego Warszawskiego i Fundacji na rzecz Nauki Polskiej przyznane w 2001.

• 9.09.2002 Brązowy Krzyż Zasługi

• Nagroda indywidualna I stopnia Rektora Politechniki Opolskiej za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych, Opole, 2002.10.04.

• 3. miejsce na Wydziale Elektrotechniki i Automatyki w plebiscycie studentów na najlepszego wykładowcę Politechniki Opolskiej w roku akademickim 2002/03, przeprowadzonym przez niezależny miesięcznik społeczno-kulturalny Galopada Studencka.

• Stypendium konferencyjne Towarzystwa Naukowego Warszawskiego i Fundacji na rzecz Nauki Polskiej przyznane w 2004.

• Nagroda indywidualna III stopnia Rektora Politechniki Opolskiej za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych, Opole, 2004.

• Nagroda indywidualna I stopnia Rektora Politechniki Opolskiej za uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, Opole, 2004

Działalność naukowo-badawcza

Moja działalność naukowo-badawcza od początku pracy zawodowej koncentruje się wokół zagadnień elektrotechniki, a w szczególności na problematyce związanej z techniką wysokich napięć i diagnostyką układów izolacyjnych urządzeń elektroenergetycznych.

W szczególności specjalizuję się w zagadnieniach związanych z pomiarami i przetwarzaniem sygnałów emisji akustycznej generowanych przez wyładowania niezupełne w izolacjach papierowo-olejowej i powietrznej. Głównym celem prowadzonych przeze mnie prac naukowo-badawczych jest określenie możliwości identyfikacji form wyładowań niezupełnych, jakie mogą występować w układach izolacyjnych transformatorów elektroenergetycznych, na podstawie oceny generowanych przez nie impulsów emisji akustycznej. Ponadto prowadzone przez mnie prace zmierzają do stworzenia systemu ekspertowego, który umożliwi rozpoznawanie defektów występujących w mierzonej izolacji, podczas normalnej pracy transformatora, jakie wywołane są wyładowaniami niezupełnymi mierzonymi metodą emisji akustycznej.

Moja działalność naukowo-badawcza obejmuje następujące zagadnienia:

• doskonalenie systemów diagnostycznych umożliwiających ocenę stanu izolacji papierowo-olejowej transformatorów elektroenergetycznych,

• pomiary i ocena zagrożenia izolacji wyładowaniami niezupełnymi przy wykorzystaniu metody emisji akustycznej i spektrofotometrii optycznej, wzorcowanie torów umożliwiających pomiary impulsów emisji akustycznej,

• badanie wpływu zakłóceń akustycznych, które mogą występować w warunkach laboratoryjnych i przemysłowych, na wyniki pomiarów wyładowań niezupełnych mierzonych metodą emisji akustycznej,

• wyznaczenie wieloparametrycznych deskryptorów umożliwiających identyfikację podstawowych form wyładowań niezupełnych występujących w izolacji papierowo-olejowej,

sygnałów do analizy i oceny impulsów emisji akustycznej,

• obiektywizacja oceny wyników pomiarów uzyskiwanych metodą emisji akustycznej poprzez zastosowanie do charakterystyki, generowanych przez wyładowania niezupełne, impulsów emisji akustycznej metod statystyki matematycznej oraz numerycznych sposobów przetwarzania sygnałów,

• wyznaczanie zapotrzebowania mocy szczytowej przez zakłady przemysłowe oraz odbiory komunalne, sformułowanie kryteriów ekonomiczno-technicznych dotyczących wymiany przewodów elektroenergetycznych linii napowietrznych,

• określenie możliwości i zakresu zastosowań metody spektrofotometrii optycznej do rozpoznawania form wyładowań elektrycznych występujących w izolacji olejowej i powietrznej.

Mój dorobek naukowy w zakresie publikacji dotyczy trzech głównych grup tematycznych:

• oceny wyładowań niezupełnych mierzonych metodą emisji akustycznej, jakie mogą występować w układach izolacyjnych urządzeń elektroenergetycznych,

• wyznaczania zapotrzebowania mocy szczytowej dla instalacji siłowych zakładów przemysłowych,

• metody spektrofotometrii optycznej w zastosowaniu do pomiaru i oceny wyładowań elektrycznych.

W ramach mojej działalności naukowej biorę także aktywny udział w cyklicznie odbywających się konferencjach międzynarodowych, a w szczególności:

• w największej europejskiej konferencji z zakresu zastosowań metody emisji akustycznej w diagnostyce procesów przemysłowych – European Conference on Acoustic Emission Testing,

• w największym światowym kongresie, którego tematyka związana jest z redukcją hałasów – International Congress and Exhibition on Noise Cintrol Engineering,

• w europejskiej konferencji związanej z zastosowaniem metod nieniszczących do oceny procesów przemysłowych International Conference – Defektoskopie organizowanej przez Czechy Society for Nondestructive Testing,

• International Internet Conference Acoustic Emission, w międzynarodowych konferencjach dotyczących problematyki układów izolacyjnych urządzeń elektroenergetycznych i techniki wysokich napięć:

• IEE International Conference on Dielectric and Insulation,

• International Conference on Advances in Processing Testing and Application of Dielectric Materials,

• International Conference on Power Transformers,

• International Symposium New Electrical and Electronic Technologies and their Industrial Implementation,

• Scientific Colloquium on High Voltage Engineering.

Uczestniczę również w konferencjach i sympozjach naukowo-technicznych organizowanych przez polskie wyższe uczelnie techniczne, takich jak:

• Seminarium Elektrotechniki i Teorii Obwodów SPETO, organizowane przez Politechnikę Śląską,

• Międzynarodowe Sympozjum Studentów i Mło-

• Ogólnopolskie Sympozjum *Problemy eksploatacji układów izolacyjnych wysokiego napięcia* – EUI, organizowane przez Akademię Górniczo-Hutniczą w Krakowie,

• Konferencja Naukowo-Techniczna *Zastosowania komputerów w elektrotechnice*, organizowana przez Politechnikę Poznańską,

• Ogólnopolskie Sympozjum *Inżynieria Wysokich Napięć* – IW, organizowane przez Politechnikę Poznańską,

• Konferencja naukowo-techniczna *Podstawowe Problemy Metrologii*, organizowana przez Politechnikę Śląską,

• Konferencja naukowo-techniczna *Technika wysokonapięciowa*, organizowana przez Politechnikę Lubelską,

• Konferencja Naukowo-Techniczna *Transformatory w eksploatacji*, organizowana przez Politechnikę Opolską.

Inne informacje

• Recenzent międzynarodowego czasopisma IEEE Transactions on Dielectrics and Electrical Insulation w USA

• Recenzent Ministerstwa Edukacji i Sportu w zakresie programów nauczania i podręczników do szkół ponadgimnazjalnych, rekomendowany przez Kuratorium Oświaty w Opolu.

• Honorowy członek Grant Agency of the Czech Republic jako recenzent w sekcji „Technological Sciences"

• Członek Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów Politechniki Opolskiej od 2002

• Członek Polskiego Towarzystwa Akustycznego od 2003 roku

• Członek European Acoustics Association – EAA od 2003 roku

Rada Wydziału

• dr hab. inż. Ryszard Rojek, prof. PO
• prof. dr hab. inż. Marian Łukaniszyn
• dr hab. inż. Włodzimierz Stanisławski, prof. PO
• dr hab. inż. Tomasz Boczar, prof. PO
• prof. dr hab. inż. Jerzy Skubis
• prof. dr hab. inż. Piotr Wach
• prof. dr hab. inż. Zdzisław Kabza
• prof. dr hab. inż. Gerhard Bartodziej
• prof. dr hab. inż. Bernard Baron
• prof. dr hab. inż. Igor Buczma
• prof. dr hab. inż. Włodzimierz Choma
• prof. dr hab. inż. Jerzy Frączek
• prof. dr hab. inż. Damir Imajew
• prof. dr hab. inż. Marian Łukaniszyn
• prof. dr hab. inż. Janusz Mroczka
• prof. dr hab. inż. Włodzimierz Owsiak
• dr hab. inż. Adam Czerwiński, prof. PO
• dr hab. inż. Roman Janiczek, prof. PO
• dr hab. inż. Sergiej Kaim, prof. PO
• dr hab. inż. Barbara Kaszowska, prof. PO
• dr hab. inż. Zygmunt Kozik, prof. PO
• dr hab. inż. Krzysztof Latawiec, prof. PO
• dr hab. inż. Ernest Mendrela, prof. PO
• prof. dr hab. inż. Tadeusz Skubis
• dr hab. inż. Włodzimierz Stanisławski, prof. PO
• dr hab. inż. Bronisław Tomczuk, prof. PO
• dr inż. Karol Grandek
• dr inż. Małgorzata Kaliczyńska
• dr inż. Mariusz Pelc
• dr inż. Wiesław Tarczyński
• dr inż. Krzysztof Zatwarnicki
• mgr inż. Jerzy Trofimowicz
• mgr inż. Wiesław Kopterski
• mgr inż. Marcin Sroczak
• student
• student
• student

Wydział Mechaniczny

Dr hab. inż. Bolesław Dobrowolski, prof. PO – dziekan

Urodzony 11 kwietnia 1951 w Strzyżowie

Wykształcenie i stopnie naukowe

• 1991 – dr hab., Politechnika Wrocławska, Wydział Mechaniczno-Energetyczny,

• 1979 – dr inż., Politechnika Wrocławska, Wydział Mechaniczno-Energetyczny,

• 1975 – mgr inż., Politechnika Wrocławska, Wydział Mechaniczno-Energetyczny,

Przebieg pracy zawodowej

• od 1992 – Politechnika Opolska, prof. PO

• 1979–1991 – Politechnika Opolska, adiunkt

• 1975–1979 – Politechnika Wrocławska, studia doktoranckie

Działalność organizacyjna

• od 2002 – prodziekan ds. nauki, Wydział Mechaniczny

• od 1999 – kierownik Katedry Techniki Cieplnej i Aparatury Przemysłowej

• 1996–1999 – prorektor ds. studenckich, Politechnika Opolska

• 1993–1996 – prodziekan ds. studenckich, Wydział Mechaniczny

Działalność dydaktyczna

• mechanika płynów, informatyka i metody numeryczne, modelowanie procesów cieplno-przepływowych, współautor 7 skryptów

Działalność naukowa i kształcenie kadry naukowej

• dyscyplina naukowa – *budowa i eksploatacja maszyn*
• specjalność – *miernictwo energetyczne, energetyka przemysłowa*
• główny obszar zainteresowań – modelowanie procesów cieplno-przepływowych, numeryczna mechanika płynów, metrologia przepływów
• publikacje – 4 monografie oraz ponad 120 artykułów i referatów naukowych
• kształcenie kadry naukowej – promotor 5 zakończonych i 3 otwartych przewodów doktorskich

Nagrody i odznaczenia

• 2002 – Srebrny Krzyż Zasługi
• 1996 – Medal Komisji Edukacji Narodowej
• trzy nagrody MEN

Członkostwo w instytucjach i organizacjach naukowych

• komitet metrologii oddz. IV PAN w Katowicach

• podsekcja przepływów wielofazowych sekcji mechaniki płynów PAN
• podsekcja turbulencji sekcji mechaniki płynów PAN
• komitet redakcyjny kwartalnika International Journal of Applied Mechanics and Engineering

Prof. dr hab. inż. Grzegorz Gasiak – prodziekan ds. nauki

Urodzony 16 lipca 1947 r. w Rudniku Małym

Wykształcenie i stopnie naukowe

• 2003 – prof., Politechnika Wrocławska
• 1991 – dr hab., Politechnika Wrocławska
• 1977 – dr inż., Instytut Inżynieryjno-Budowlany w Moskwie
• 1972 – inżynier mechanik, WSI w Opolu

Przebieg pracy zawodowej

• 1992 – profesor nadzwyczajny PO
• 1978–1992 – adiunkt w Katedrze Mechaniki i PKM, WSI w Opolu
• 1974–1977 – starszy asystent naukowo-dydaktyczny, Zakład Mechaniki, WSI w Opolu
• 1972–1974 – asystent naukowo-dydaktyczny, Zakład Mechaniki, WSI w Opolu

Działalnść organizacyjna:

• 2002–2005 – prodziekan ds. studenckich na Wydziale Mechanicznym
• 1999–2002 – prorektor ds. studenckich PO
• 1993–1996, 1996–1999 – prodziekan ds. nauki na Wydziale Mechanicznym

Działalność dydaktyczna

• wykłady z przedmiotów: wytrzymałość materiałów, metody numeryczne w mechanice, wybrane techniki pomiarowe, mechanika techniczna
• autor 6 skryptów i l książki

Działalność naukowa i kształcenie kadry naukowej

• dyscyplina naukowa: budowa i eksploatacja maszyn
• specjalność: mechanika konstrukcji
• główny obszar zainteresowań: mechanika pękania, trwałość zmęczeniowa elementów konstrukcji
• publikacje: autor i współautor 106 prac naukowych, w tym autor 5 monografii i l książki
• kształcenie młodej kadry naukowej: wypromowanych 3 doktorów, l przewód doktorski otwarty, opieka naukowa 3 doktorantów.

Nagrody i odznaczenia

• 2002 – Nagroda Marszałka Województwa Opolskiego
• 1999 – Medal Edukacji Narodowej nadany przez Ministra Edukacji Narodowej
• 1995 – Złoty Krzyż Zasługi nadany przez Prezydenta RP
• 1979 – nagroda indywidualna stopnia trzeciego Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki

Członkostwo w instytucjach i organizacjach naukowych

• 2005 – członek Komitetu Naukowego X Konferencji Mechaniki Pękania
• 2002–2005 – członek Komitetu Lokalnego programu Unii Europejskiej pt. Centrum Trwałości i Niezawodności Materiałów i Konstrukcji (CESTI)
• 2001, 2003, 2005 – Członek Komitetu Naukowego XX, XXI i XXII Sympozjum Podstaw Konstrukcji Maszyn

• Od 2001 – członek European Structural Integrity Society (ESIS)

• 2000–2003, 2003–2006 – członek Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych (KAUT)

• Od 2000 – członek Komisji Nauki o Materiałach Oddziału PAN w Katowicach

• 1999–2002 – wiceprzewodniczący komitetu lokalnego programu unijnego Leonardo da Vinci

• Od 1996 – wiceprzewodniczący Oddz. Opolskiego Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej

• 1996–1998 – wiceprzewodniczący Komitetu Lokalnego programu unijnego TEMPUS-PHARE

Dr inż. Gabriel Filipczak – prodziekan ds. studenckich

Urodzony 3 czerwca 1949 r. w Opolu

Wykształcenie i stopnie naukowe

• 1979 r. – dr inż., Politechnika Wrocławska

• 1974 r. – mgr inż., Politechnika Wrocławska

Przebieg pracy zawodowej

• 1978–1979 r. – st. asystent,

• od 1979 – adiunkt, Politechnika Opolska

• 1974–1978 r. – doktorant, Politechnika Wrocławska

Działalność organizacyjna

• członek Senackiej Komisji ds. Studenckich i Dydaktycznych (kadencje: 1994–1999 r.)

• członek Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów (kadencje: 1999-2005 r.)

• opiekun Studenckiego Koła Naukowego „Skruber" (od 2002 r.)

• opiekun studenckich praktyk zawodowych i przeddyplomowych (od 1988 r.)

Działalność dydaktyczna

wykłady, ćwiczenia, zajęcia projektowe i seminaryjne na kierunkach *mechanika i budowa maszyn* oraz *inżynieria środowiska* – m.in. *aparatura i inżynieria procesowa*, *projektowanie instalacji*, *konstrukcja i technologia wytwarzania aparatury*, *komputerowe wspomaganie projektowania*); współautor 9 skryptów i notatek autoryzowanych

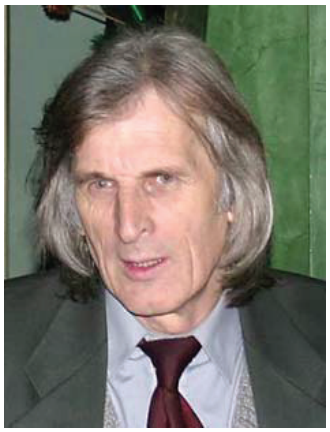

Działalność naukowa

• specjalność: *inżynieria i aparatura procesowa*

• główny obszar zainteresowań: teoretyczna i eksperymentalna ocena procesów zachodzących w układach wielofazowych, ze szczególnym uwzględnieniem zjawisk cieplno-przepływowych występujących w trakcie odparowania cieczy i ich mieszanin

• publikacje: ponad 90 artykułów i referatów naukowych, 6 opracowań patentowych

Nagrody i odznaczenia

• 9 indywidualnych i zespołowych nagród I, II i III stopnia JM Rektora Politechniki Opolskiej

• Brązowy Krzyż Zasługi

• Medal Komisji Edukacji Narodowej

Członkostwo w instytucjach i organizacjach naukowych

– Podsekcja Przepływów Wielofazowych i Płynów Nienewtonowskich Sekcji Mechaniki Płynów Komitetu Mechaniki PAN

– Grupa Robocza Destylacji, Absorpcji i Ekstrakcji Europejskiej Federacji Inżynierii Chemicznej

Dr hab. inż. Janusz Pospolita, prof. PO – prodziekan ds. organizacyjnych

Urodził się w 1954 r. w Bardzie. Rozpoczął studia w roku 1973 na Wydziale Mechaniczno-Energetycznym Politechniki Wrocławskiej. Od trzeciego roku studiów realizował je w systemie indywidualnym, uczestnicząc w zajęciach m.in. na Wydziale Matematyki Uniwersytetu Wrocławskiego i Wydziale Elektroniki Politechniki Wrocławskiej. W roku 1978 ukończył studia z wyróżnieniem i został doktorantem Wydziału Mechaniczno-Energetycznego Politechniki Wrocławskiej. Zarówno jego praca doktorska (1982, promotor prof. Z. Kabza), jak i praca habilitacyjna (1994), dotyczyła modelowania matematycznego i symulacji cyfrowej przepływów nieustalonych realizowanych pod kątem metrologii strumieni płynów. Od 1982 roku pracuje na Politechnice Opolskiej, najpierw jako adiunkt, a od 1995 roku jako profesor PO na Wydziale Elektrotechniki i Automatyki, a od 1998 roku na Wydziale Mechanicznym.

Jest autorem, bądź współautorem 95 publikacji, w tym 4 monografii. Był kierownikiem 2 grantów i głównym wykonawcą kilku innych. Był również kierownikiem kilkunastu prac badawczych wykonywanych dla przemysłu. Wypromował czterech doktorów. Za działalność naukową trzykrotnie otrzymał Nagrodę Ministra.

W latach 1993–2002 był prezesem firmy INTROL-OPOLE. W tym czasie kierując zespołem kilkunastu współpracowników był kierownikiem bądź współwykonawcą ponad 120 prac pomiarowych i badawczych realizowanych przede wszystkim na zamówienie Energetyki Zawodowej i Cieplnej. Dotyczyły one głównie układów paleniskowych i urządzeń pomocniczych ko-

tłów energetycznych. Część wyników badań – za zgodą zamawiających – była opublikowana. W roku 1996 zespół działający w firmie (J. Pospolita, S. Korzuch, R. Parys) otrzymał od Polskiego Komitetu Badań Płomieni nagrodę za najlepszą publikację z zakresu procesów spalania o walorach aplikacyjnych.

Współpracuje z RAFAKO, Centralnym Biurem Konstrukcji Kotłowych w Tarnowskich Górach, Fabryką Palenisk Mechanicznych w Mikołowie, Elektrownią Opole oraz Zakładami Remontowymi Energetyki w Katowicach. W roku 2004 kierował realizacją cyklu badań dot. pracy zespołów młynowych przy współspalaniu węgla i biomasy w kotłach BP 1150 Elektrowni Opole.

Wraz z zespołem współpracowników wdrożył komputerowe systemy pomiarowe m.in. w Nadodrzańskich Zakładach Przemysłu Tłuszczowego w Brzegu, w PROSPANIE Wieruszów, Frigoopolu Opole.

W zakresie instalacji aparatury kontrolno-pomiarowej i automatyki działał m.in. na zlecenie przedsiębiorstw Alfa Laval Polska Wrocław, Mannesmann Seifert Berlin, Rafineria Czechowice, Geotermia Podhalańska, WPEC Opole, Elektrociepłownia Żerań, Cementownia Górażdże i Odra, Hydrocentrum Warszawa, KGHM Głogów.

Prowadzi wykłady z *termodynamiki technicznej oraz niskoemisyjnych technik spalania, pomiarów i automatyki w technice cieplnej*.

Od 1996 roku jako przewodniczący Komitetu do spraw Uzbrojenia Terenu przy Politechnice Opolskiej koordynował budowę osiedla 19 domów jednorodzinnych. Obecnie osiedle jest w większości zasiedlone przez pracowników naukowych, dydaktycznych i administracyjnych Politechniki Opolskiej.

Jest żonaty, ma dwóch synów.

Rada Wydziału

- dr hab. inż. Bolesław Dobrowolski, prof. PO – przewodniczący Rady Wydziału
- prof. dr hab. inż. Grzegorz Gasiak
- dr hab. inż. Janusz Pospolita, prof. PO
- dr inż. Gabriel Filipczak
- prof. dr hab. inż. Jerzy Buzek
- dr hab. inż. Michał Ferenc, prof. PO
- prof. dr hab. inż. Wit Grzesik
- prof. dr hab. inż. Igor Gurej
- dr hab. inż. Jerzy Jantos, prof. PO
- prof. dr hab. inż. Yuriy Khashchyn
- prof. dr hab. inż. Włodzimierz Kotowski
- dr hab. inż. Stanisław Król, prof. PO
- dr hab. inż. Barbara Krzysztofik, prof. PO
- dr hab. inż. Tadeusz Łagoda, prof. PO
- prof. dr hab. inż. Ewald Macha
- prof. dr hab. Marian Partyka
- dr hab. inż. Wojciech Siłka, prof. PO
- prof. dr hab. inż. Jan Składzień
- prof. dr hab. inż. Janusz Skorek
- dr hab. inż. Janusz Sztyber, prof. PO
- prof. dr hab. inż. Leon Troniewski
- dr hab. inż. Marek Tukiendorf, prof. PO
- prof. dr hab. inż. Roman Ulbrich
- dr hab. inż. Stanisław Witczak, prof. PO
- dr hab. inż. Andrzej Woźniak, prof. PO
- dr inż. Eduard Konopka, prof. PO
- dr inż. Włodzimierz Będkowski
- dr inż. Ewa Kwiatkowska
- dr inż. Adam Niesłony
- dr inż. Barbara Pendyk
- dr Krystyna Słodczyk
- mgr inż. Marek Bratek
- mgr Wałda Fedczenko
- Michał Paruszewski – student
- Radosław Sowiński – student
- Witold Strzelecki – student
- Krzysztof Zosik – student

Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii

Prof. dr hab. Stanisław Zagórny, prof. PO – dziekan

Wykształcenie i stopnie naukowe

- od 1998 – praca naukowo-dydaktyczna na Politechnice Opolskiej
- 1994 – habilitacja
- 1975 – uzyskanie stopnia doktora nauk humanistycznych
- 1963–1998 – praca naukowo-dydaktyczna w Wyższej Szkole Pedagogicznej, a następnie na Uniwersytecie Opolskim
- ukończone studia w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu
- ukończone liceum pedagogiczne

Działalność organizacyjna

- 1995–1998 – prodziekan Wydziału Historyczno-Pedagogicznego Uniwersytetu Opolskiego
- 1975–1980 – przewodniczący Polskiego Towarzystwa Socjologicznego, oddział w Opolu
- kierownik Zakładu Socjologii oraz Zakładu Metodologii Badań Społecznych UO
- kierownik Studium Pedagogicznego dla młodych pracowników naukowych UO

REKTORZY W 40-LECIU
Politechniki Opolskiej

Prof. dr hab. inż. Józef S. Suchy
1996–1999

Fot. Sławoj Dubiel

Prof. dr hab. inż. Piotr Wach
1999–2005

POLITECHNIKA OPOLSKA

Fot. Sławoj Dubiel